

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010159
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Tomrecaj PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4622010159.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Adrianou Tomrecaj, PhD., v trestnej veci obžalovanej Z. R. pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 30.11.2022, takto

r o z h o d o l :

obžalovaná
Z. R., narodená XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom A., X. X.mája XXX/XXX,
na slobode,

s a u z n á v a v i n n o u , ž e :

dňa 14.04.2021 v čase okolo 22.10 h v obci Tovarníky, okres H., na ulici P. mieru, na parkovisku pred predajňou Y. M., od presne nezisteného času bez príslušného oprávnenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu v oranžovej škatuľke v tvare vajíčka a v plastovej škatuľke sušené rastliny rodu „Cannabis“ tzv. „Marihuanu“, s celkovou hmotnosťou 284 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 4,6% hmotnostného, obsahujúce 13 mg THC, pričom toto množstvo zodpovedá 1 bežnej jednotlivej dávke drogy, pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a ich účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle citovaného zákona zaradená do I. skupiny psychotropných látok, a zároveň neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu v dvoch plastových vreckách s tlakovým uzáverom kryštalický materiál - metamfetamín o celkovej hmotnosti 311 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 53,1% hmotnostného, obsahujúce 165 mg absolútneho metamfetamínu, pričom toto množstvo zodpovedá minimálne 4 bežných jednotlivých dávok tejto drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, do II. skupiny psychotropných látok a tieto látky neoprávnene prechovávala až do 22.10 h dňa 14.04.2021, kedy predmetné veci po výzve príslušníka Obvodného oddelenia PZ Topoľčany dobrovoľne vydala pre účely trestného konania v zmysle § 89a ods. 1/ Trestného poriadku,

t e d a :

neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu omamnú a psychotropnú látku,

t ý m s p á c h a l a :

prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona,

Z a t o s a j e j u k l a d á :

Podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany sp. zn. Pv 163/21/4406, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe tak, že „dňa 14.04.2021 v čase okolo 22.10 h v obci Tovarníky, okres H., na ulici P. mieru, na parkovisku pred predajňou Y. M., od presne nezisteného času neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu v oranžovej škatuľke v tvare vajíčka a v plastovej škatuľke sušené rastliny rodu „Cannabis“ tzv. „Marihuanu“, s celkovou hmotnosťou 284 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 4,6% hmotnostného, čo predstavuje 13 mg THC, t. j. 1 bežná jednotlivá dávka drogy, pričom táto látka je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a taktiež neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu v dvoch plastových vreckách s tlakovým uzáverom kryštalický materiál - metamfetamín o celkovej hmotnosti 311 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 53,1% hmotnostného, čo predstavuje 165 mg absolútneho metamfetamínu, t. j. 4 až 17 bežných jednotlivých dávok tejto drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, do II. skupiny psychotropných látok a tieto látky neoprávnene prechovávala až do 22.10 h dňa 14.04.2021, kedy predmetné veci po výzve príslušníka Obvodného oddelenia PZ Topoľčany dobrovoľne vydala pre účely trestného konania v zmysle § 89a ods. 1/ Trestného poriadku“, Okresný súd Topoľčany prejednal trestnú vec proti obžalovanej Z. R. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, výsluchom svedkov ppráp. F. B., nstržm. O. O., prečítaním výpovede svedkyne V. O., prečítaním záverov znaleckých posudkov a listinných dôkazov, ako aj oboznámením ďalšieho obsahu súdneho spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná Z. R., na hlavnom pojednávaní vypovedala, že išla autom z H. do A. a v H. sa hliadka, ktorá išla oproti, otočila a pri obchode M. v H. ju zastavila tak, že hliadka spustila majáky a obžalovaná vozidlo zastavila. Policajt pristúpil k oknu auta a vyzval ju na predloženie dokladov, pretože v tom čase platil zákaz vychádzania. Obžalovaná doklady predložila a policajti odišli do svojho vozidla aj s jej dokladmi. Následne sa vrátili a vyzvali ju, aby vystúpila a potom ju vyzvali, aby predložila všetky drogy, ktoré má pri sebe bez toho, aby ju predtým poučili o jej právach alebo jej oznámili, že je podozrivá z trestnej činnosti. Obžalovaná začala vyťahovať veci z váčkov. Potom jeden z policajtov pristúpil k autu na strane spolujazdca, otvoril vozidlo a začal ho prehľadávať, vysypal obžalovanej kabelku na spolujazdcovu sedačku a následne druhý policajt prehľadal auto, otvoril kufor a začal prehľadávať auto. Obžalovanej nebolo oznámené, že by policajti mali povolenie na prehliadku jej vozidla a zároveň nemala vedomosť o tom, že by policajti kontaktovali službukonajúceho vyšetrovateľa. Následne policajti odtlačili vozidlo obžalovanej na opačnú stranu cesty za zastávku. Povedali jej, aby si z auta zobrala osobné veci, peňaženku a telefón, a následne nastúpila s nimi do ich vozidla a predviedli ju na stanicu, kde jej policajtká urobila osobnú prehliadku. Na policajnej stanici bol veľký ruch, obžalovanú umiestnili do jednej z miestností a z vedľajšej miestnosti počula hlas, ako upovedomuje hliadku, aby nezapisovali to, že obžalovanú vyslovene vyzvali na vydanie drog. Podľa obžalovanej tam potom už bolo veľa policajtov, kričali na ňu, aby im všetko povedala, že príde o deti a, že týmto činom je postarané o to, že pôjde do väzenia. Obžalovaná nevedela konkretizovať kto jej toto povedal, pretože tam bolo veľa policajtov v uniformách, ale uviedla, že to nebol ani jeden zo svedkov. Následne išla obžalovaná s ďalšou hliadkou do nemocnici, kde požiadali lekárku, aby potvrdila, že obžalovaná môže byť umiestnená do cely policajného zaistenia. Následne sa vrátili, obžalovaná musela všetky veci odovzdať, mobilné telefóny jej

kázali odblokovať a zobrali jej ich. Pred umiestnením do cely policajného zaistenia jej policajti telefóny predložili, ona ich vypla a naspäť odovzdala. Obžalovaná vypovedala, že tam bolo veľa papierov, ktoré musela podpísať, ale v tom strese ich ani nečítala, len jej ich posúvali a ukázali, kde sa má podpísať. Obžalovaná vypovedala, že nikto ju neupovedomil o jej právach a o tom, že má právo na telefonát alebo na obhajcu. Tieto skutočnosti mala obžalovaná na druhý deň, keď ju predviedli na skrátene vyšetovanie na Z. ulicu, povedala policajtky, na čo jej táto povedala, že to je v poriadku, že nech sa nebojí, že sa nebude diať nič také strašné. Následne mala obžalovaná opäť podpísať papiere, ktoré policajtky spísala, a potom bola obžalovaná prevezená do cely policajného zaistenia, kde počkala cca polhodinu, až hodinu, až bola napokon prepustená na slobodu. Obžalovaná vypovedala, že počas celej doby jej zadržaniu ju nikto nepoučil o jej právach. Avšak nevedela uviesť, či policajtky vypočúvajúc ju na Z. ulici ju pred výsluchom poučila o jej právach. K drogám obžalovaná vypovedala, že nevedela aké presne množstvo má pri sebe, ale mala pri sebe marihuanu v plastovom vajíčku a v bunde mala tri sáčky s pervitínom. Tieto drogy mala obžalovaná pre vlastnú spotrebu a kúpila si ich asi týždeň pred jej zadržaním na vlakovej stanici v H. od osoby, ktorú sa bála identifikovať. Obžalovaná trvala na tom, že pri ich kúpe si pýtala jednu dávku marihuany a jednu dávku pervitínu. Obžalovaná potvrdila, že podpis na zápisnici o vydaní veci je jej, ale zároveň uviedla, že bol urobený v strese a pod nátlakom a že túto zápisnicu obžalovaná nečítala. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní vypovedala, že toho času už drogy neužíva, že sa po skutku podrobila dobrovoľnej liečbe u psychiatričky v A..

Svedok ppráp. F. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vzhľadom na väčší odstup času a množstvo vykonaných kontrol si to už veľmi nepamätal, ale uviedol, že v tom čase kontrolovali vozidlo kvôli zákazu vychádzania. Počas kontroly bola obžalovaná nervózna a povedala policajtom, že má pri sebe nejaké drogy. Obžalovaná následne tieto drogy vydala a podpísala zápisnicu o vydaní veci na mieste. Svedok vypovedal, že obžalovaná sama povedala, že má pri sebe drogy. Počas kontroly videl svedok obžalovanú prvýkrát v živote a nikdy predtým ju nestretol. V čase keď policajti obžalovanú zastavili, bolo to výlučne len kvôli kontrole dodržiavania vtedy platného zákazu vychádzania počas pandémie Covid-19 a nesledovali ju kvôli podozreniu z páchania trestnej činnosti. Táto kontrola prebiehala podľa svedka bežne. Vyťažovali obžalovanú kde ide, prečo je vonku, keďže boli platné opatrenia o zákaze vychádzania. Obžalovaná sa však správala neobvykle, nervózne, raz odpovedala tak, raz tak. Keď začala byť obžalovaná nervózna, povedali jej, že nemusí byť nervózna, nakoľko ide o bežnú kontrolu kvôli protipandemickým opatreniam. Následne policajti pokračovali, pýtali sa obžalovanej, prečo je vonku, keď je to zakázané, ale ona nevedela odpovedať. Obžalovaná bola stále nervóznejšia a pýtala sa, či už môže ísť. Preto sa svedok opýtal obžalovanej prečo je nervózna, na čo ona uviedla, že má pri sebe nejaké drogy, ktoré im potom vydala a podpísala zápisnicu o vydaní veci. Svedok potvrdil, že ako im obžalovaná sama uviedla, že má pri sebe drogy poučili ju, že ich nemusí vydať a nemusí vypovedať proti sebe, následne obžalovaná drogy vydala, spísala sa zápisnica o vydaní veci, ktorú obžalovaná podpísala, potom bola obžalovaná zadržaná a verbálne poučená o jej právach. Písomné vyhotovenie poučenia o jej právach podpísala obžalovaná až na policajnej stanici. Svedok si už nepamätal, čo im obžalovaná na to povedala, ale drogy im len tak vydala. Zápisnica o vydaní veci bola spísaná na mieste. Následne prebehla lustrácia obžalovanej, či nie je v pátraní, svedok informoval operačného dôstojníka, že obmedzuje osobnú slobodu osoby a predvádza ju na Obvodné oddelenie Policajného zboru, zároveň požiadal o informovanie povereného príslušníka. Keď na Obvodnom oddelení Policajného zboru spísali ďalšiu administratívu a úradný záznam, odovzdali obžalovanú poverenému príslušníkovi. Svedok potvrdil, že obžalovaná mala na stanici možnosť si písomné vyhotovenie poučenia prečítať, následne ho podpísala a prevzala. Svedok nepotvrdil, že by sa malo na stanici manipulovať s mobilnými telefónmi obžalovanej, jej osobné veci boli spísané a odložené pred umiestnením do cely policajného zaistenia. Zároveň poprel, že by bol na obžalovanú na stanici vyvíjaný akýkoľvek nátlak. Svedok potvrdil, že pred predvedením obžalovanej na policajnú stanicu jej skontroloval jej kabelku či tam nemá nejaké nebezpečné predmety v rámci bezpečnostnej kontroly podľa § 22 zákona o policajnom zbere.

Svedok nstržm. O. O., na hlavnom pojednávaní vypovedal, že niekedy v roku 2021, mali so svedkom B. nočnú službu, počas ktorej zastavili obžalovanú v H. pri M., pretože bol zákaz vychádzania a oni kontrolovali osoby pohybujúce sa vonku. Keď išli svedkovia smerom na Topoľčany, išlo im oproti auto, otočili sme sa a zastavili ho. Bola v ňom obžalovaná. Svedok vypovedal, že obžalovaná sa im zdala pod vplyvom drog, bola roztržitá, vystúpila z vozidla, svedkovia jej dávali otázky či má nejaké drogy. Sama im mala povedať, že má pri sebe drogy, tak ju vyzvali na vydanie drog. Predtým však bola podľa svedka poučená o práve nevydať ich, práve svedkom B.. Vzhľadom na skutočnosť, že svedok si na hlavnom pojednávaní na priebeh skutku dobre nepamätal bola podľa § 264 odsek 1 Trestného

poriadku prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 12.10.2021, kedy svedok vypovedal, že v apríly 2021 počas hliadkovej služby so svedkom B., v Obci H. išlo oproti nim vozidlo a keďže bol v tom čase zákaz vychádzania a vonku bolo málo auto, otočili sa za týmto autom a zastavili ho majákmi predpísaným spôsobom. Vystúpili a išli skontrolovať vodiča. Svedok si nepamätal, či vodička zostala sedieť v aute, ale po nejakom čase z auta vystúpila. Svedkovia si od vodičky - obžalovanej vyžiadali doklady, ktoré mala v poriadku, a riešili s ňou prečo je vonku počas zákazu vychádzania. Obžalovaná uviedla, že išla od kamarátky. Svedok vypovedal, že obžalovaná bola počas komunikácie roztržitá a mala rozťahnuté zreničky. Svedkovia sa pýtali obžalovanej či pila alkohol alebo požila omamné látky. Na to mala obžalovaná povedať, že si dala nejaké omamné latky a dobrovoľne svedkom vydala len tak tri malé sáčky. Totožnosť obžalovanej bola preverovaná na začiatku kontroly, pred vydaním drog. O zákroku bolo informované operačné stredisko. Svedok na hlavnom pojednávaní k týmto rozporom uviedol, že vzhľadom na väčší odstup času si už na hlavnom pojednávaní na skutok dobre nepamätal a zotrvala na svojej výpovedi z prípravného konania. Svedok zároveň potvrdil, že zápisnicu o vydaní spisoval on osobne na mieste v H. a obžalovaná bola na mieste riadne poučená.

Z prečítanej výpovede svedkyne V. O., postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku, súd zistil, že dňa 14.04.2021 vykonala svedkyňa výsluch obžalovanej v procesnom postavení zadržanej pre drogovú trestnú činnosť. Svedkyňa pred výsluchom obžalovanú poučila v zmysle Trestného poriadku ako zadržanú osobu. Obžalovaná tomuto poučeniu riadne porozumela, pred výsluchom uviedla, že si obhajcu nevolí a bude sa obhajovať sama, a zároveň nežiadala vyrozumieť o svojom zadržaní žiadneho príbuzného. Výsluch obžalovanej bol podľa svedkyne vykonaný riadne v súlade so zákonom a svedkyňa zotrvala na obsahu zápisnice z výsluchu obžalovanej. Obžalovaná si po ukončení výsluchu zápisnicu riadne prečítala a na znak súhlasu podpísala. Obžalovaná nemala ani počas výsluchu a ani po jej ukončení žiadne výhrady k priebehu výsluchu.

Zo záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2021/4181 súd zistil, že plastový obal oranžovej farby v tvare vajička a plastová krabička obsahovali vysušené konope s celkovou hmotnosťou 284 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 4,6% hmotnostného. Dve plastové vrecká s tlakovými uzávermi obsahovali metamfetamín o celkovej hmotnosti 311 mg s priemernou koncentráciou 53,1% hmotnostného. Kriminalisticko - expertízny ústav Policajného zboru objektívne vyjadruje bežnú jednotlivú dávku drogy ako množstvo účinnej látky spravidla vo forme voľnej bázy, ktoré si väčšina užívateľov aplikuje jednorazovo. Predložené množstvo konope obsahovalo 13 mg THC, čo považuje Kriminalisticko - expertízny ústav Policajného zboru za 1 bežnú jednotlivú dávku drogy. Predložený béžový kryštalický materiál obsahovalo 165 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko - expertízny ústav Policajného zboru považuje za 4 - 17 bežných jednotlivých dávok drogy. Prázdna zatavená plastová injekčná striekačka s modrým piestom o objeme 2 ml obsahovala stopy metamfetamínu. Znečistená kovová fajka obsahovala stopy metamfetamínu a tetrahydrokanabinolu.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. H. Z., z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), ZP č. 39/2021 súd zistil, že znaleckým vyšetrením nebola preukázaná závislosť obžalovanej od THC a metamfetamínu, nepotvrdila sa látková, či nelátková závislosť. V prípade obžalovanej znalkyňa konštatovala škodlivé užívanie a nenavrhol skúmať duševný stav obžalovanej.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd vykonal aj prečítaním listinných dôkazov zabezpečených do spisu, pričom v rámci takto vykonávaného dokazovania bola prečítaná zápisnica o vydaní vecí, fotodokumentácia, úradný záznam hliadky, zápis o dychovej skúške, avízo, výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, správa Sociálnej poisťovne Topoľčany, správa o povesti Obec A., správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny H., lustrácia v databáze Sociálnej poisťovni, lustrácia v databáze Zboru väzenskej a justičnej stráže, centrálna evidencia správnych deliktov a priestupkov, lustrácia v databáze súdov a odpis registra trestov.

Zo zápisnice o vydaní vecí a priloženej fotodokumentácie súd zistil, že dňa 14.04.2021 o 22.10 hod. v H. na ul. P. mieru na parkovisku pri Y. M. obžalovaná po zákonom poučení podľa § 89, 89a odsek 1 Trestného poriadku uviedla do zápisnice, že poučeniu v plnej miere porozumela, nevyužila svoje právo, že nie je povinná vydať neznámu bielu kryštalickú látku zabalenú v 2 ks priesvitných sáčkoch a zelenej sušenej rastliny zabalenej v 1 ks oranžovej krabičky v tvare vajička a 1 ks priesvitnej krabičky obalenej

alobalom, 1 ks prázdnej zatavenej striekačky a 1ks kovovej fajky, pretože nemala na to dôvod a tieto veci dobrovoľne vydala pre účely trestného konania. Zápisnicu podpísal svedok O. O., F. B. a obžalovaná. Na priloženej fotodokumentácii boli zaznamenané všetky veci vydané obžalovanou a zapísané v zápisnici o vydaní vecí.

Z úradného záznamu spísaného svedkom F. B. dňa 14.04.2021 vyplývalo, že obžalovaná po jej zastavení policajnou hliadkou svedkom uviedla, že nechce mať problémy pretože má pri sebe zelenú sušenú rastlinu o ktorej uviedla, že ide o marihuanu a biely kryštalický prášok, ktorý je pervitín. Obžalovaná po poučení, že má právo odoprieť vypovedať a právo neprispievať žiadnym aktívnym spôsobom k svojmu obvineniu z trestného činu, nakoľko dobrovoľným vydaním omamných a psychotropných látok môže sebe alebo osobe blízkej spôsobiť nebezpečenstvo z trestného stíhania a teda tieto látky vydať nemusí, omamné a psychotropné látky dobrovoľne vydala.

Zo zápisu z dychovej skúšky vykonanej dňa 14.04.2021 o 22:25 hod. súd zistil, že obžalovaná nebola pod vplyvom alkoholu.

Zo správ o povesti a k osobe obžalovanej, teda zo správy avíza, z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, zo správy Sociálnej poisťovne H., zo správy o povesti Obec A., zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny H., z lustrácie v databáze Sociálnej poisťovni, z lustrácie v databáze Zboru väzenskej a justičnej stráže, zo správy z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, z lustrácie v databáze súdov a z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaná nebola nikdy súdne trestaná, nie je voči nej vedené žiadne ďalšie trestné stíhanie, v evidencii priestupkov má evidovaných osem priestupkov, z toho päť na úseku dopravy a tri za porušovanie zákazu vychádzania počas pandémie Covid 19. Obžalovaná je od 01.07.2020 evidovaná ako osoba poberajúca peňažný príspevok za opatrovanie a ako poberateľka prídavku na dieťa. Obžalovaná žije v mieste trvalého pobytu v spoločnej domácnosti s matkou a dvoma dcérami, je rozvedená. Z miesta trvalého pobytu nemali vedomosť o majetkových, sociálnych a pracovných pomeroch obžalovanej, pričom obžalovaná nikdy nebola riešená komisiou pre ochranu verejného poriadku. Toho času nie je vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody a nie je zamestnaná.

V prejednávanej trestnej veci rozhodol Okresný súd Topoľčany rozsudkom č. k. 1T/28/2022-180 zo dňa 18.07.2022 tak, že obžalovanú podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku oslobodil spod časti obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 11.04.2022 sp. zn. Pv 163/21/4406 pre skutok v nej právne kvalifikovaný ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona v znení Zákona č. 357/2021 Z. z., ktorého sa mala dopustiť tak, že „dňa 14.04.2021 v čase okolo 22.10 h v obci H., okres H., na ulici P. mieru, na parkovisku pred predajňou Y. M., od presne nezisteného času neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu v oranžovej škatuľke v tvare vajíčka a v plastovej škatuľke sušené rastliny rodu „Cannabis“ tzv. „Marihuanu“, s celkovou hmotnosťou 284 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 4,6% hmotnostného, čo predstavuje 13 mg THC, t. j. 1 bežná jednotlivá dávka drogy, pričom táto látka je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok a túto látku neoprávnene prechovávala až do 22.10 h dňa 14.04.2021, kedy predmetné veci po výzve príslušníka Obvodného oddelenia PZ H. dobrovoľne vydala pre účely trestného konania v zmysle § 89a ods. 1/ Trestného poriadku,“ pretože skutok nebol trestným činom a v časti obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 11.04.2022 sp. zn. Pv 163/21/4406 pre skutok v nej právne kvalifikovaný ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona v znení zákona č. 357/2021 Z. z. uznal obžalovanú vinnou z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 3 Trestného zákona v znení Zákona č. 105/2022 Z. z., na skutkovom základe, že „dňa 14.04.2021 v čase okolo 22.10 h v obci H., okres H., na ulici P. mieru, na parkovisku pred predajňou Y. M., od presne nezisteného času neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu v dvoch plastových vreckách s tlakovým uzáverom kryštalický materiál - metamfetamín o celkovej hmotnosti 311 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 53,1% hmotnostného, čo predstavuje 165 mg absolútneho metamfetamínu, t. j. 4 až 17 bežných jednotlivých dávok tejto drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, do II. skupiny psychotropných

látok a túto látku neoprávnene prechovávala až do 22.10 h dňa 14.04.2021, kedy predmetné veci po výzve príslušníka Obvodného oddelenia PZ Topoľčany dobrovoľne vydala pre účely trestného konania v zmysle § 89a ods. 1/ Trestného poriadku“ a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Na základe odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany a obžalovanej rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 1To/89/2022 zo dňa 12.10.2022 podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného poriadku a zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že, odvolania prokurátora a obžalovanej boli dôvodné pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení súdom I. stupňa a odvolanie prokurátora i preto, že sa súd I. stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a taktiež z dôvodu, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por.). Odvolací súd nepovažoval za správny záver súdu I. stupňa, že právne úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov a právny záver o tom, že v časti týkajúcej sa prechovávaní rastliny rodu Cannabis (marihuana) skutok nie je trestným činom a naopak, v časti týkajúcej sa prechovávaní metamfetamínu obžalovaná tento prechovávala v počte 3-och jednotlivých dávok drogy. Odvolací súd mal výhrady k postupu súdu I. stupňa, ktorým obžalovanú, na ktorú bola podaná obžaloba pre jeden skutok právne kvalifikovaný ako jeden trestný čin, sčasti skutku oslobodil a súčasne z druhej časti skutku ju uznal vinnou. K danému odvolací súd pripomenul, že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobe. Na podklade vykonaného dokazovania sa súd môže odchýliť od popisu skutku uvedeného v obžalobe, avšak za predpokladu, že nedôjde k porušeniu tzv. obžalovacej zásady. I keď Trestný zákon ani Trestný poriadok výslovne neupravujú pojem skutok, ani pojem totožnosť skutku, ohľadne skutku a jeho totožnosti však v súdnej praxi platí, že skutok je určovaný okrem iného osobou páchatel'a uvedeného v obžalobe, za skutok možno považovať len okolnosti skutkové, teda právne posúdenie skutku sa vymedzeniu pojmu skutok netýka. Skutok z hľadiska trestného práva je v podstate konanie pokryté zavinením (i keď zmena zavinenia neznamená, že totožnosť skutku nemôže zostať zachovaná). Jedno konanie (skutok) tvoria tie prejavy vôle navonok, ktoré sú pre daný skutok kauzálne, ak sú pokryté zavinením. Pokiaľ ide o počet následkov, tento je nerozhodný pre určenie, či ide o jeden skutok alebo viac skutkov, preto jedno konanie (jeden skutok) môže spôsobiť aj dva alebo viaceré následky. V prípade nepreukázania niektorého z nich bude totožnosť skutku zachovaná, ak súd vykoná len zmeny v skutkovej vete (upraví skutok tak, aby zodpovedal dokazovaniu na hlavnom pojednávaní), prípadne upraví i právnu kvalifikáciu (tento záver však neplatí ohľadne čiastkových útokov jedného pokračovacieho trestného činu). Vo vzťahu k oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku odvolací súd uviedol, že súd I. stupňa poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo 83/2018 zo dňa 20.03.2019 „publikovaného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk č. 22/2019“ Toto uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky však bolo podkladom k rozhodnutiu prijatému Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktoré je publikované pod č. 22 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2019 a z tohto stanoviska, prijatého na účelom zjednotenia rozhodovacej činnosti súdov nižších súdov, ale aj súdnej praxe rozhodnutí najvyššieho súdu podľa odvolacieho súdu vyplýva

I. Obvykle jednorazová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. Trestného zákona (ako nie individuálny, ale bežný konzumný priemer) sa na základe poznatkov o užívateľskej praxi, určuje ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom - teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiály.

Množstvo účinnej látky má vplyv na splnenie kvalitatívnych kritérií posudzovaného materiálu podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona a v nadväznosti na to podľa 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (zjednodušene : vplyv na psychiku a sociálne správanie v určitej intenzite) ako aj v prípade uvedenom v bode II.

II. Ak ide o materiál určený na ďalšiu úpravu (riedením inou, nenávykovou látkou) do podoby obvyklým spôsobom aplikovateľnej konečným užívateľom, je potrebné v skutkovej rovine dokazovaním zistiť, koľko obvykle jednorazových dávok podľa kritérií prvého odseku bodu I. by bolo možné z posudzovaného materiálu pripraviť, zohľadniac (v prospech páchatel'a) možné maximum účinnej látky pre obvykle jednorazovú dávku.

III. Na základe ceny obvykle jednorazovej dávky drogy na použitie na nelegálnom trhu (pri predaji koncovému používateľovi v určitom čase a regióne), zohľadniac (v prospech páchatel'a) zistenú dolnú hranicu cenového rozpätia pre dotknutú drogu, sa násobkom, podľa počtu obvykle jednorazových dávok predpripravených z posudzovaného materiálu (tzv. diely, skladačky), alebo pripraviteľných z

posudzovaného materiálu (bod II.), určuje kvantifikačný moment rozsahu činu v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona, ktorý je okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, podľa § 172 ods. 2 písm. e) (väčší rozsah), ods. 3 písm. c) (značný rozsah) a ods. 4 písm. c) (veľký rozsah) Trestného zákona.

Ak ide o látku, ktorá sa koncovému užívateľovi predáva na nelegálnom trhu podľa jej hmotnosti (sušina konope na prípravu cigariet), rozsah činu sa určuje násobok dolnej hranice zisteného cenového rozpätia drogy za hmotnostnú jednotku, podľa množstva (gramáže) posudzovaného materiálu.

S poukazom na uvedené odvolací súd konštatoval, že súd I. stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov pochybil, pretože pri zistení a ustálení skutkového stavu nesprávne vychádzal z kritérií, ktoré nie sú pre právnu prax záväzné. Zároveň súdu I. stupňa vytkol rozpor medzi ustáleným skutkovým stavom uvedeným vo výrokovvej časti rozsudku a jeho odôvodnením, kde v časti výroku pod bodom 2) napadnutého rozsudku ustálil, že obžalovaná neoprávnene prechovávala 4 až 17 bežných jednotlivých dávok metamfetamínu, avšak z odôvodnenia napadnutého rozsudku, aplikujúc hmotnostné kritérium a kritériá množstva účinnej látky uviedol, že sa jedná o 3 bežné dávky „tejto drogy“. Odvolací súd nepovažoval za správne ani určenie rozsahu drogy pervitín na 4 až 17 dávok, pretože pokiaľ ide o určenie množstva, toto je potrebné vždy vyjadriť čo najpresnejšie a pokiaľ to nie je možné, aspoň v minimálnom rozsahu, rešpektujúc zásadu in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech. Za správnu nepovažoval ani právnu vetu napadnutého rozsudku v časti výroku o vine bodu 2), kde súd I. stupňa uviedol alternatívu, a preto bolo povinnosťou súdu I. stupňa dať uvedené do súladu so zisteným skutkovým stavom a súčasne precizovať skutok aj v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a vyjadriť zaradenie nielen rastlín rodu Cannabis do konkrétnej skupiny omamných látok, ale venovať pozornosť tiež jej hlavnej psychoaktívnej látke tetrahydrocannabinolu v danom smere. Úlohou súdu I. stupňa bolo preto opätovne nariadiť hlavné pojednávanie, starostlivo vyhodnotiť dôkazy získané zákonným spôsobom v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán a spravodlivo rozhodnúť o podanej obžalobe ako celku jedným výrokom, precizovať skutok v naznačenom smere, pričom v prípade jeho úpravy vyhodnotiť, či sa jedná o prípad podľa 135 ods. 1 Tr. zák. alebo podľa 135 ods. 2 Tr. zák., ustáliť k tomu právnu kvalifikáciu skutku, svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby výrok o vine, vrátane právnej vety i jeho odôvodnenie boli v jednom súlade a napokon sa dôsledne vysporiadať aj s dôvodmi uvedenými v oboch podaných odvolaniach. Na záver odvolací súd upozornil na potrebu zistiť, či obžalovaná má povolenie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky nakladať s omamnými a psychotropnými látkami, a opätovne vyhodnotiť osobu obžalovanej z pohľadu odpisu registra trestov, evidencie priestupkov, hodnotenia jej povesti z miesta bydliska, prípadne zamestnania.

Podľa § 327 odsek 1 Trestného poriadku, súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

V zmysle citovaného ustanovenia a vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu Okresný súd Topoľčany opätovne prejednal trestnú vec proti obžalovanej Z. R. a na hlavnom pojednávaní dňa 30.11.2022 vykonal a doplnil dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Nitre, a to prečítaním listinných dôkazov, ako aj oboznámením aktuálnych správ o povesti obžalovanej.

Zo správy Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky zo dňa 03.11.2022 vyplývalo, že obžalovaná nie je držiteľom povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a taktiež o uvedené povolenie nikdy nepožiadala.

Z aktuálnych správ o povesti a k osobe obžalovanej, teda zo správy o povesti z Obce A., z lustrácie v databáze Sociálnej poisťovni, z lustrácie v databáze Zboru väzenskej a justičnej stráže, zo správy z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, z lustrácie v databáze súdov a z odpisu registra trestov súd zistil, že tieto zostali v nezmenenej podobe a obžalovaná nebola nikdy súdne trestaná, nie je voči nej vedené žiadne ďalšie trestné stíhanie, v evidencii priestupkov má evidovaných osem priestupkov, z toho päť na úseku dopravy a tri za porušovanie zákazu vychádzania počas pandémie

Covid 19. Obžalovaná je od 01.07.2020 evidovaná ako osoba poberajúca peňažný príspevok za opatrovanie a ako poberateľka prídavku na dieťa. Obžalovaná žije v mieste trvalého pobytu v spoločnej domácnosti s matkou a dvoma dcérami, je rozvedená. Z miesta trvalého pobytu nemali vedomosť o majetkových, sociálnych a pracovných pomeroch obžalovanej, pričom obžalovaná nikdy nebola riešená komisiou pre ochranu verejného poriadku. Toho času nie je vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody a nie je zamestnaná.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy nezávisle podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku.

Na základe vykonaného dokazovania a v súlade so záväzným právnym názorom nadriadeného súdu uvedeným v uznesení Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/89/2022 zo dňa 12.10.2022 súd posúdil skutok uvedený v obžalobe a uznal obžalovanú za vinnú zo skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorý súd upravil v zmysle vykonaného dokazovania tak, že v skutkovej vete doplnil zaradenie účinnej látky sušenej rastliny rodu „Cannabis“ tetrahydrokanabinolu (THC) v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok, a pri určení množstva prechovávaného metamfetamínu súd vychádzal z minimálneho rozsahu 4 bežných jednotlivých dávok tejto drogy určených znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v súlade so zásadou in dubio pro reo. Okrem uvedeného súd v súlade s návrhom prokuratúry v záverečnej reči doplnil skutok o konštatovanie, že obžalovaná mala predmetné látky prechovávať bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, čo bolo potvrdené správou samotného Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky oboznámenou na hlavnom pojednávaní. V konaní tak bolo dostatočným spôsobom a bez dôvodných pochybností preukázané, že tento skutok sa stal, vykazoval znaky žalovaného trestného činu a, že tento spáchala obžalovaná, ktorá svojim konaním naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej, pretože neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu omamnú a psychotropnú látku vo väčšom rozsahu.

Podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, odňatím slobody až na päť rokov sa páchatel potrestá, ak neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor vo väčšom rozsahu.

K spáchaniu trestného činu zákon predpokladá splnenie dvoch podmienok - musí ísť o protiprávny čin a jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. Predpokladom trestnej zodpovednosti je bezpečné zistenie príčinného pôsobenia konania obžalovaného na spoločenské vzťahy chránené Trestným zákonom a toho, či toto konanie obsahuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Objektom trestného činu je záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 15). Páchatelom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek. Prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu takúto látku v množstve, ktoré zodpovedá najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky, a to pre osobnú potrebu (§ 135 ods. 1). Ustanovenie § 171 odsek 2 Trestného zákona upravuje prísnejší postih pre páchatelov tohto trestného činu, ktorí neoprávnene prechováajú pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor vo väčšom rozsahu, pričom pojem "väčší rozsah" predstavuje neoprávnene prechovávanie omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie (§ 135 ods. 2). Po zohľadnení právneho názoru odvolacieho súdu, ktorý je pre súd I. stupňa záväzný a záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2021/4181 súd ustálil na základe vykonaného dokazovania v súlade s aplikáciou zásady trestného konania in dubio pro reo, že obžalovaná dňa 14.04.2021 v čase okolo 22.10 hod. v obci Tovarníky neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu sušené rastliny rodu „Cannabis“ tzv. „Marihuanu“, v množstve a koncentrácií zodpovedajúcej 1 bežnej jednotlivej dávke tejto drogy a metamfetamín v množstve a koncentrácií zodpovedajúcej minimálne 4

bežných jednotlivých dávok tejto drogy. Obžalovaná tak svojim konaním naplnila všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej, pretože neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu omamnú a psychotropnú látku v množstve 1 bežnej jednotlivéj dávke marihuany a minimálne 4 bežných jednotlivých dávok pervitínu, teda vo väčšom rozsahu podľa § 135 odsek 2 Trestného zákona.

Z protiprávneho konania bola obžalovaná priamo usvedčovaná svojou vlastnou výpoveďou, ako aj výpoveďami svedkov, ktorí zhodne vypovedali, že obžalovaná pri kontrole dodržiavania protipandemických opatrení sama dobrovoľne vydala omamné a psychotropné látky, ktoré mala v tom čase pri sebe pre vlastnú potrebu. Držbu zaistených drog obžalovaná nikdy nespochybnila a práve naopak sama vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vypovedala, že asi týždeň pred jej zadržaním si predmetné drogy zabezpečila pre vlastnú potrebu na vlakovej stanici v H. a, že sa z tejto situácie poučila a bezprostredne po skutku sa dobrovoľne podrobila liečbe u psychiatricky v A.. Skutočnosť, že obžalovaná mala dňa 14.04.2021 v čase okolo 22.10 hod. v obci H. na ulici P. mieru v držbe, teda neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu, v oranžovej škatuľke v tvare vajička a v plastovej škatuľke sušené rastliny rodu „Cannabis“ tzv. „Marihuana“, s celkovou hmotnosťou 284 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 4,6% hmotnostného, obsahujúce 13 mg THC a v dvoch plastových vreckách s tlakovým uzáverom kryštalický materiál - metamfetamín o celkovej hmotnosti 311 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 53,1% hmotnostného, obsahujúce 165 mg absolútneho metamfetamínu, nebola v konaní sporná a na hlavnom pojednávaní bola riadne preukázaná tak výpoveďou obžalovanej, výpoveďami svedkov, ale aj znaleckým dokazovaním Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, ktorý bez akýchkoľvek pochybností potvrdil, že zaistene množstvo sušenej rastliny bolo rodu „Cannabis“ tzv. „Marihuana“, s celkovou hmotnosťou 284 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 4,6% hmotnostného, obsahujúce 13 mg THC kryštalickej látky a zaistený kryštalický materiál obsahoval metamfetamín o celkovej hmotnosti 311 mg s priemernou koncentráciou 53,1% hmotnostného. Tieto skutočnosti boli zároveň potvrdené aj listinnými dôkazmi a fotodokumentáciou oboznámenou na hlavnom pojednávaní. Svedkovia zhodne vypovedali, že v súvislosti s kontrolou protipandemických opatrení sa rozhodli skontrolovať spozorované osobné motorové vozidlo, nakoľko platil zákaz vychádzania, a pri tejto kontrole obžalovaná javila známky nervozity v dôsledku ktorých sa svedkovia dopytovali obžalovanej prečo je nervózna na čo obžalovaná sama z vlastnej vôle svedkom uviedla, že má pri sebe drogy, ktoré po riadnom poučení v zmysle ustanovení Trestného poriadku vydala na účely trestného konania. Opísaný priebeh kontroly zodpovedal ostatným vykonaným dôkazom v konaní, ako bola zápisnica o vydaní veci, fotodokumentácia a prečítaná výpoveď svedkyne V. O.. Protiprávne konanie obžalovanej, ktoré spočívalo v neoprávnenom prechovávaní omamnej a psychotropnej látky pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu, tak bolo jednoznačne preukázané výpoveďami priamych svedkov, ktorých dôveryhodnosť nebola podľa súdu spochybnená a zároveň neexistovala žiadna relevantná skutočnosť, ktorá by preukazovala, že výpovede týchto svedkov sú nepravdivé. Obžalovaná síce na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pri kúpe predmetných omamných a psychotropných látok si pýtala jednu dávku marihuany a jednu dávku pervitínu, avšak následne sama uviedla, že v čase zadržania dňa 14.04.2021 mala pri sebe pervitín v troch samostatných sáčkoch. Z uvedeného teda vyplývalo, že obžalovaná dňa 14.04.2021 mala pri sebe v neoprávnenej držbe, bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, omamné a psychotropné látky v množstve zodpovedajúcom minimálne 4 bežných jednotlivých dávok drogy pre vlastnú spotrebu.

Obrana obžalovanej spočívala v tvrdení, že služobný zákrok príslušníkov Policajného zboru - svedkov bol vykonaný nezákonne, nesprávne a v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku, ako aj zákona o policajnom zbore. Obžalovaná poukazovala na časový nesúlad medzi zápisnicou o vydaní veci zo dňa 14.04.2021 o 22.10 hod. a zápisom o vykonaní dychovej skúšky zo dňa 14.04.2021 o 22.25 hod., keďže je podľa nej absolútne iracionálne, aby po vydaní veci bola vykonávaná táto dychová skúška keď svedkovia vypovedali, že po vydaní veci bola obžalovaná eskortovaná na príslušné oddelenie policajného zboru. Obžalovaná tvrdila, že drogy dobrovoľne nevydala, že nebola poučená o svojich právach, že jej nebola daná možnosť po jej zadržaní zvoliť si obhajcu a vypovedať v jeho prítomnosti, že nebola informovaná o jej práve informovať príbuzných o jej zadržaní a, že príslušníci policajného zboru ju pri kontrole bez poučenia a oznámenia jej z čoho je podozrivá ju vyzvali na vydanie drog a neoprávnene jej prehľadali auto, pričom našli všetky zaistené drogy. Okrem toho obžalovaná tvrdila, že všetky písomnosti podpisovala až na policajnej stanici pod nátlakom a bez toho aby mala možnosť si

prečítať čo podpisuje. S poukazom na uvedené tvrdenia obžalovanej sa odvolávala na tzv. teóriu plodov z otráveného stromu ustálenú v Náleze ÚS SR sp. zn. III ÚS 561/2021-57 zo dňa 21.12.2021 a v Náleze ÚS SR II ÚS 828/2016, ktoré v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky hovoria, že všetky dôkazy, ktoré boli získané nezákonne, musia byť vylúčené, pričom nie je prípustné ani využitie ďalších dôkazov, ktoré boli získané priamo alebo nepriamo ako výsledok nezákonného zatknutia, prehliadky, výsluchu a pod. Tieto skutočnosti však v konaní neboli nijakým spôsobom preukázané, svedkovia v konaní zhodne vypovedali, že obžalovaná sama ako prvá bez výzvy z ich strany uviedla, že má pri sebe drogy, na to ju svedkovia poučili, že ich nemusí vydať a nemusí vypovedať proti sebe, na čo obžalovaná napriek tomuto poučeniu drogy vydala a spísanú zápisnicu o vydaní veci na znak súhlasu s jej obsahom riadne podpísala, pričom pravosť svojho podpisu na tejto zápisnici na hlavnom pojednávaní sama potvrdila. Potom bola obžalovaná zadržaná a verbálne poučená o jej právach v zmysle Trestného poriadku. Tieto skutočnosti boli potvrdené aj zápisnicou o vydaní veci na ktorej obžalovaná potvrdila pravosť svojho podpisu, ako aj prečítanou výpoveďou svedkyne V. O., ktorá v prípravnom konaní vypovedala, že obžalovaná bola riadne poučená o všetkých jej právach, obhajcu nežiadala a všetky poučenia a zápisnice riadne podpísala bez nátlaku a po poskytnutí dostatočného času na ich prečítanie. Skutočnosti uvádzané obžalovanou neboli nijako preukázané a sú založené výlučne len na jej tvrdení, ktoré súd považuje za účelové v záujme vyhnúť sa trestnému postihu. Svedok B. potvrdil, že v rámci bezpečnostnej kontroly prezrel obsah kabelky obžalovanej pred jej eskortovaním na policajnú stanicu, ale tento služobný úkon bol v súlade s § 22 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZ“) a nebol úkonom v zmysle Trestného poriadku o prehliadke iných priestorov na ktorého vykonanie by bolo potrebné povolenie. Z nálezu ÚS SR III. ÚS 561/2021-57 zo dňa 21.12.2021 vyplýva, že zákaz sebaobviňovania je ústavný princíp vyplývajúci z čl. 47 ods. 1 Ústavy SR. Obsahom tejto zásady je, že nikto nie je povinný obviňovať seba samého, čo znamená, že nikto nemôže byť nútený, aby obviňoval seba samého. Ani verejný záujem na odhaľovaní, stíhaní trestného činu a potrestaní páchatel'a nemôže ospravedlniť taký postup, ktorý zasahuje do samotnej podstaty práva obvineného na obhajobu vrátane práva nebyť nútený obviňovať sám seba (rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Heaney a McGuinness v. Írsko, sťažnosť č. 34720/97, Jalloh v. Nemecko, sťažnosť č. 54810/00 alebo Saunders v. Veľká Británia, sťažnosť č. 19187/91). Zákaz sebaobviňovania má chrániť obvineného pred bezprávnym donucovaním zo strany štátnych orgánov, a tým prispievať k zaisteniu spravodlivého procesu (R 92/2015). Z toho dôvodu je dôležité, aby policajt predtým, ako vyzve osobu na vydanie veci, podľa § 89a Trestného poriadku túto osobu poučil o zákonnej možnosti neobviňovať sám seba a neprispievať k vlastnému sebaobvineniu z trestnej činnosti (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/11/2013). Postupom podľa § 89a Trestného poriadku je policajt povinný poučiť osobu predtým, než vec vydá o tom, že nemá povinnosť vec vydať, ak by si vydaním veci spôsobila nebezpečenstvo trestného stíhania (III. ÚS 522/2021). Podľa § 8 zákona o PZ policajt je povinný vykonávať služobný zákrok tak, aby zásah neprekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného jeho služobnou činnosťou. Podľa § 9 ods. 1 zákona o PZ policajt v službe je povinný v medziach zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania. V uvedených zákonných ustanoveniach je premietnutá ústavná požiadavka vyplývajúca z čl. 2 ods. 2 ústavy, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Z toho dôvodu je podstatné, aby sa súd vysporiadal s tým, či policajti mali oprávnenie na zaistenie (vydanie) veci a či postupovali v zmysle § 89a TP. Ak by sa zistilo, že policajtom bola vydaná vec bez predošlého riadneho poučenia obžalovanej o zákaze sebaobviňovania, ich postup by bol od počiatku nezákonný a zákonný podklad by nemalo ani vykonávanie akýchkoľvek ďalších úkonov zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Toto však v predmetnom konaní preukázané nebolo nakoľko hliadka hneď potom, ako na základe vyjadrenia obžalovanej nadobudla dôvodne podozrenie, že v ním zastavenom vozidle sa môžu nachádzať omamné alebo psychotropné látky, prispôsobila svoj postup požiadavkám Trestného poriadku, obžalovanú v jeho zmysle poučila a pokračovala v úkonoch podľa jeho ustanovení. Svedkovia na základe prejavov nervozity nemali vo vzťahu k obžalovanej dôvodne podozrenie z páchania trestnej činnosti a ani z jej konania nemali prečo usudzovať, že obžalovaná má v čase skutku drogy pri sebe. Vzhľadom na uvedené, len na základe prejavov nervozity obžalovanej nemali žiadny zákonný dôvod ju poučiť o jej právach ako osobu podozrivú z drogovej trestnej činnosti. Toto dôvodné podozrenie relevantne nadobudli až po spontánnom vyjadrení obžalovanej po ktorom bola obžalovaná riadne poučená čo potvrdili svedkovia svojou výpoveďou ako aj obžalovaná svojim podpisom na zápisnici o vydaní veci na mieste. Takýto priebeh kontroly potvrdzovala aj skutočnosť, že záznam z dychovej skúšky bol vykonaný až potom čo obžalovaná priznala a dobrovoľne vydala prechovávané omamné a psychotropné látky na mieste kontroly. Je logické, že akonáhle obžalovaná

pri kontrole priznala ich držbu príslušníci Policajného zboru pristúpili po poučení obžalovanej najprv k ich zaisteniu a až následne vykonali dychovú skúšku u obžalovanej, keďže svojim nervóznym prejavom počas kontroly vzbudila u príslušníkov podozrenie, že je pod vplyvom alkoholu alebo omamných a psychotropných látok, čo by v prípade potvrdenia požitia týchto látok viedlo k stíhaniu aj pre iný trestný čin, prípadne priestupok. Ostatné obranné tvrdenia obžalovanej boli v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní vyvrátené výpoveďami svedkov a zabezpečenými listinnými dôkazmi, tak ako bolo uvedené už vyššie. Bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že obžalovaná zaistené látky vydala dobrovoľne, po zákonom poučení, ktoré aj riadne podpísala a neoprávnené prehadzovanie vozidla príslušníkmi Policajného zboru počas kontroly nebolo preukázané. Ak si obžalovaná riadne predložené písomné vyhotovenie poučenia, ako aj ostatné listiny a zápisnice ňou podpísané riadne neprečítala pred tým ako ich podpísala, táto skutočnosť nie je dôvodom na konštatovanie, že boli zo strany orgánov činných v trestnom konaní porušené jej práva podľa Trestného poriadku. Podpísanie akýchkoľvek listín bez prečítania ich obsahu je na zodpovednosti toho kto svojim podpisom vyjadruje súhlas s celým obsahom týchto písomností a nevyužitie tohto práva obžalovanou nemôže byť kladené za vinu orgánom činným v trestnom konaní.

Obžalovaná zároveň spochybňovala pravdivosť výpovedí svedkov tým, že svedkovia sa vo výpovediach rozchádzali v tom ako služobný zákrok detailne prebiehal. Tieto rozpory vo výpovediach svedkov sú logicky odôvodniteľné značným odstupom času, ktorý prešiel od samotného skutku ako aj tým, že svedkovia vykonávajú túto činnosť v rámci predmetu svojho povolania denné a množstvo vykonaných kontrol môže spôsobovať mierne odchýlky v tom ako si ten ktorý úkon pamätajú. Vo všetkých zásadných častiach sa však výpovede svedkov absolútne zhodovali a bez akýchkoľvek pochybností potvrdzovali protiprávne konanie obžalovanej.

Súd konanie obžalovanej vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona ako úmysel priamy, keď obžalovaná chcela svojím konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom (jednota vedomosti a vôle), berúc do úvahy okolnosti, za akých obžalovaná skutok spáchala a tiež skutočnosť, že neexistovali pochybnosti o zachovaní jej rozpoznávacích a ovládacích schopností v čase skutku.

Z vykonaného dokazovania a zo všetkých hore uvedených dôvodov, mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku, pričom bolo preukázané, že skutok vykazuje znaky prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona a, že skutok spáchala obžalovaná a preto ju súd uznal vinnou skutkovo aj právne tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovanej súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Zohľadňovanie osoby páchatel'a a jej posudzovanie treba uskutočniť vo všetkých súvislostiach. Pričom v rámci tohto hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Zároveň je potrebné prihliadať na zásadu proporcionálnosti trestu, čo znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanej súd vychádzal zo závažnosti trestného činu, z ktorého je obžalovaná uznaná vinnou a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená § 171 odsek 2 Trestného zákona v znení zákona č. 312/2020 Z. z. účinného v čase spáchania skutku až na 5 rokov. Napriek tomu, že v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudol účinnosť zákon č. 105/2022 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, trestnosť skutku

spáchaného obžalovanou v prejednávanej veci sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase spáchania skutku, keďže aktuálne znenie Trestného zákona, ktoré bolo zmenené vyššie uvedeným zákonom č. 105/2022 Z. z., nie je pre obžalovanú priaznivejšie. Trestný zákon v znení zákona č. 312/2020 Z. z., ako aj v znení zákona č. 105/2022 Z. z., ustanovuje za skutok spáchaný obžalovanou v tejto trestnej veci rovnakú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody až na 5 rokov.

Pri ukladaní trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukladanie trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a to, že pred spáchaním skutku viedla riadny život, keďže nebola nikdy pred skutkom súdne trestaná a spáchané priestupky vykazovali menšiu mieru závažnosti a až na jeden priestupok, ktorý bol vyriešený v rozkaznom konaní pokutou vo výške 20 eur, boli všetky priestupky vyriešené v blokovom konaní pokutou do 40 eur. Súd u obžalovanej nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V danom prípade je u obžalovanej prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností v pomere 1:0, a preto súd v súlade s § 38 odsek 3 Trestného zákona upravil zákonom ustanovenú trestnú sadzbu (až na 5 rokov), tak že hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby znížil o jednu tretinu (o 20 mesiacov) a trest ukladal v rámci takto upravenej trestnej sadzby, teda v rozmedzí až na 3 roky 4 mesiace. S prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná, opatruje svoju matku a osobne sa stará o svoje nezaopatrené deti, ktoré sú svojou výživou odkázané na jej starostlivosť je primerané a spravodlivé uložiť obžalovanej trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t.j. vo výmere 6 mesiacov. Nakoľko sú v prípade obžalovanej zároveň splnené všetky zákonné podmienky na podmienený odklad uloženého trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a nepodmienený výkon uloženého trestu odňatia slobody by neprimerane negatívne ovplyvnilo jej rodinu, t.j. matku a dve deti, ktoré sú odkázané na jej osobnú starostlivosť a výživu, súd rozhodol, že trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov obžalovanej podmienenčne odkladá a určuje skúšobnú dobu vo výmere 12 mesiacov, nakoľko takto uložený trest je dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovanej bez bezprostrednej potreby výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa názoru súdu je uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 12 mesiacov zákonný, spravodlivý a adekvátny a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona tak v rámci jeho pôsobenia na obžalovanú, pričom zabezpečí, aby sa obžalovaná v budúcnosti vystríhala páchaniu obdobnej protispoločenskej a protiprávnej činnosti, ako aj jeho pozitívneho vplyvu na ostatných členov spoločnosti z hľadiska generálnej prevencie. Súd považoval najmä vzhľadom na okolnosti predmetnej veci (jednorazové protiprávne konanie obžalovanej, nevyhnutnosť jej osobnej starostlivosti o svoju rodinu ako aj skutočnosť, že sa bezprostredne po skutku dobrovoľne podrobila psychoterapií) uloženie tohto trestu odňatia slobody za primerané, nakoľko bolo zrejmé, že takto uložený trest bude mať na obžalovanú požadovaný výchovný vplyv, aj bez nepodmieneného výkonu umožneného trestu odňatia slobody a zabráni obžalovanej v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

O zaistenej veci, t.j. 1 ks kovovej fajky súd vo veci samej nerozhodol, nakoľko bude o nej rozhodovať po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej, keďže ide o vec bezcennú.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.